ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ .... Δραχ. 183.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .... » 92.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ .... » 46.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ .... Στερλίναι 17
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .... » 8.5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ .... Δολλάρια 63

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ — Ἀριθμὸς Φύλλου 1102 || ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 25.93 καὶ 25.94 || ΠΑΤΡΑΙ, Τετάρτη, 3 Μαρτίου 1948

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ;

"ΠΡΕΠΕΙ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΝΑ ΠΛΗΓΟΥΝ ΟΙ ΣΥΜΜΟΡΙΤΑΙ, ΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΔΑΠΑΝΗ ΚΑΙ ΑΝ ΑΠΑΙΤΗΘΗ,,

ΔΙΑ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΜΕΡΑΡΧΙΑΙ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 2 Μαρτίου. (ἰδιαιτ. ὑπηρ.).— Τὸ περιοδικὸν «Νιοὺς Γουώρλντ» γράφει σήμερον, ὅτι ἔχουν προχωρήσει πολὺ τὰ σχέδια διὰ τὴν ἀποστολὴν Ἀμερικανικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὰ στρατεύματα ταῦτα, κατὰ τὸ περιοδικόν, θὰ ἀποτελοῦνται ἀπὸ μίαν καὶ ἡμίσειαν περίπου μεραρχίας καὶ μίαν μεραρχίαν πεζοναυτῶν, ἤτοι ἐν συνόλῳ ἐξ 25.000 ἀνδρῶν. Ἡ χρησιμοποίησις τῆς δυνάμεως ταύτης κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ «Νιοὺς Γουώρλντ» εἶναι πρὸς τὸ παρὸν ἀπίθανος, ἐκτὸς ἐὰν τοῦτο ἤθελε διαταχθῆ ἀπὸ τὸ Κογκρέσσον, ἢ ἐὰν συσχετισθῆ μὲ ἀπόφασιν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν πρὸς ἀποστολὴν διεθνῶν τμημάτων. Τὸ περιοδικὸν προσθέτει, ὅτι κατὰ τὴν ἐπίσημον Ἀμερικανικὴν γνώμην, πρέπει ἤδη νὰ πληγοῦν ἀποφασιστικῶς οἱ συμμορῖται, οἱαδήποτε δαπάνη καὶ ἂν ἀπαιτηθῆ. Ἡ σχετικὴ δαπάνη κρίνεται, ὅτι θὰ εἶναι μεγάλη, εἴτε Ἀμερικανικὸς στρατὸς ἀναλάβη τὴν συντριβὴν τῆς ἀνταρσίας εἴτε, ὡς πιστεύεται, θὰ ἐπιτύχουν τοῦτο αἱ Ἑλληνικαὶ ἔνοπλοι δυνάμεις. Τὸ περιοδικὸν ἀναγνωρίζει τὰς δυσκολίας, λόγῳ τῆς ἰδιοτυπίας τοῦ ἀγῶνος, κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι εὐχερὴς ἡ ἐφαρμογὴ τῶν κανονικῶν στρατιωτικῶν μεθόδων καὶ γράφει, ὅτι διὰ τὸ κλείσιμον τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων ἀπαιτοῦνται τοὐλάχιστον πενήντα μεραρχίαι Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἤδη λέγει τὸ περιοδικὸν αἱ Ἀμερικανικαὶ ἀπόψεις ἔχουν ἀποκρυσταλλωθῆ εἰς τὸ ὅτι πρέπει κατὰ πρῶτον νὰ καταβληθῆ ἡ ὀργανουμένη προσπάθεια τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ συγχρόνως νὰ προπαρασκευάζωνται δεόντως αἱ διὰ τὴν Ἑλλάδα προοριζόμεναι Ἀμερικανικαὶ δυνάμεις, αἵτινες θὰ χρησιμεύσουν ἐὰν παραστῆ ἀνάγκη, ὡς τὸ τελευταῖον καταφύγιον.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΕΡΑΣΤΙΑΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ 2 Μαρτίου (ἰδ. ὑπηρεσία).— Ὁμοφώνως ὁ τύπος ἐξαίρει τὸν χθεσινὸν λόγον τοῦ κ. Βάντεμπεργκ ἐπὶ τοῦ προγράμματος εὐρωπαϊκῆς βοηθείας. Παράλληλον θέσιν εἰς τὰ σχόλια τοῦ τύπου λαμβάνει, ἀρκετὰ χαρακτηριστικῶς, ἡ πρότασις τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Κογκρέσσου διὰ δημιουργίαν τεραστίας ἀεροπορικῆς δυνάμεως, μὲ δαπάνην 40 δισεκατομμυρίων δολλαρίων.

Διὰ τὸν χθεσινὸν λόγον τοῦ κ. Βάντεμπεργκ οἱ «Τάϊμς τῆς Νέας Ὑόρκης» γράφουν: «Οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ χαρακτηρίσῃ τὸν λόγον αὐτὸν ὡς φιλοπόλεμον. Δὲν ἐκθέτει ἕνα «σχέδιον κατὰ τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης», ἀλλὰ ἕνα «σχέδιον ὑπὲρ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης». Ἡ Ρωσσία καὶ οἱ δορυφόροι της εἶχον ἀρχικῶς κληθῆ νὰ μετάσχουν εἰς αὐτό. Κατὰ κανένα τρόπον δὲν ἀπειλεῖ κανὲν νόμιμον Ρωσσικὸν συμφέρον. Ἀποτελεῖ ἀπειλὴν κατὰ τῆς Ρωσσίας μόνον ἐὰν αὐτὴ θεωρήσῃ ἀναγκαῖον ὅπως ἔχῃ πεινῶντας καὶ ἀπελπιδας λαοὺς πέραν τῶν ὁρίων τῆς σημερινῆς σφαίρας ἐλέγχου της— τὴν ἀνάγκην δὲ αὐτὴν οἱ δημοκρατικοὶ πολιτισμοὶ τῆς Δύσεως δὲν ἠμποροῦν νὰ τὴν παραδεχθοῦν χωρὶς νὰ ὑπογράψουν τὴν ἰδίαν αὐτῶν θανατικὴν καταδίκην. Ἐὰν τοῦτο πρόκειται νὰ εἶναι, ὡς νομίζει ὁ γερουσιαστὴς Βάντεμπεργκ «ἀποφασιστικὴ καμπὴ τῆς ἱστορίας κατὰ τὰ προσεχῆ ἑκατὸν ἔτη» τοῦτο θὰ ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ δημοκρατικὸν πνεῦμα ἔχει καταστῆ δι' αὐτοῦ ἰσχυρόν».

Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Σχετικῶς μὲ τὴν βοήθειαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν, ἀπεφασίσθη, ὅπως ἡ σχετικὴ συζήτησις γίνῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐξωτερικῶν τῆς Βουλῆς ταυτοχρόνως μὲ τὸ σχέδιον Μάρσαλ. Σημειώνεται ὅτι τοῦτο εἶναι δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ κάποιαν καθυστέρησιν τῆς ψηφίσεως πέραν τῆς προθεσμίας τῆς 1ης Ἀπριλίου ποὺ ἔχει τάξει ὁ κ. Μάρσαλ, ὅστις εἶπεν ὅτι τὰ νέα κονδύλια πρέπει νὰ ἔχουν ψηφισθῆ ἕως τότε, διὰ νὰ μὴ διακοπῆ ὁ ἐφοδιασμὸς πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἐνδεχομένη ὅμως καθυστέρησις θὰ εἶναι πολὺ μικρὰ δεδομένου ὅτι ὁπωσδήποτε αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς ἐξωτερικῶν τῆς Βουλῆς θὰ ἔχουν τερματισθῆ εἰς τὸ τέλος Μαρτίου, ἴσως δὲ καὶ ὀλίγον ἐνωρίτερον.

ΜΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2 Μαρτίου. (ἰδ. ὑπηρ.). — Σχολιάζεται ἐνταῦθα ἡ δήλωσις τοῦ γνωστοῦ διὰ τὰς ἀντικομμουνιστικὰς πεποιθήσεις του ἐργατικοῦ βουλευτοῦ ταγματάρχου Μπλάκμπερν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ὅστις εἶπεν, ὅτι κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας, του, ὁ κ. Μολότωφ ἐβεβαίωσε τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον εἰς τὸ Λονδῖνον, ὅπου εὑρίσκετο διὰ τὴν Διάσκεψιν τῶν Τεσσάρων ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι «ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἔχωμεν πόλεμον ἐντὸς τῆς ἐρχομένης πενταετίας».

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΤΥΠΩΣΙΝ

Εἰς τὴν Ἤπειρον, ὁ στρατὸς διεξάγει νικηφόρους ἐπιχειρήσεις. Νέαι ἐπιτυχίαι σημειοῦνται καθημερινῶς. Πρὸ τῆς ὁρμητικῆς ἐξορμήσεως, οἱ συμμορῖται φεύγουν προτροπάδην, ἐνῷ, ὅπως μεταδίδεται, οἱ πληθυσμοὶ εὐρυτάτων περιοχῶν, μαρτυρήσαντες κυριολεκτικῶς ἐπὶ σειρὰν μηνῶν, πανηγυρίζουν ἤδη τὴν ἀπελευθέρωσίν των. Φυσικὸν λοιπὸν εἶναι οἱ διευθύνοντες τὴν ἐρυθρὰν ληστείαν νὰ ἔχουν θορυβηθῆ καὶ νὰ προσπαθοῦν, κατὰ κάποιον τρόπον, νὰ δημιουργήσουν ἐντύπωσιν δυνάμεως, εἰς ἄλλους τομεῖς, ἐντύπωσιν, προφανῶς, ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἠθικὴν τόνωσιν τῶν στιφῶν, τὰ ὁποῖα δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ διαισθάνωνται πλέον ἐγγίζον τὸ τέρμα τοῦ ἐγκληματικοῦ των ὀργίου. Ἔτσι αἱ βολαὶ κατὰ τῆς Ναούσσης καὶ τῶν ἄλλων πόλεων προσφέρονται ὡς διεγερτικὸν εἰς τὴν φαντασίαν τῶν σαρκοβόρων καὶ ὡς παρώθησις πρὸς τυχὸν ἄλλας ἀπεγνωσμένας ἐνεργείας. Προδήλως πρόκειται τώρα περὶ τοῦ ὑπολοίπου τῆς κακουργίας τοῦ συμμοριτισμοῦ καὶ ἀναμφισβητήτως καὶ αὐτὰ τὰ ὑπόλοιπα τὰ πληρώνει μὲ τίμημα αἵματος ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Γνωρίζει ὅμως αὐτὸς ὅτι τὸ δρᾶμα του εὑρίσκεται ἤδη εἰς τὸν ἐπίλογον. Καὶ ἀκριβῶς δι' αὐτό, ἀντὶ νὰ τὸν πτοήσουν, τὸν νευρώνουν ἀκόμη περισσότερον οἱ σφαδασμοὶ τῆς ἀνταρσίας καὶ τὸν κάμνουν νὰ αἰσθάνεται ἰσχυροτέραν τὴν πίστιν του εἰς τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀποφασιστικότητά του διὰ τὴν τελικὴν νίκην.

*

ΤΑ ΜΕΤΟΠΙΣΘΕΝ

Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν μετόπισθεν ἔχει καθυστερήσει. Ἦτο τὸ πρῶτον, ποὺ ἔπρεπε νὰ εἶχον σκεφθῆ αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις καὶ εἶναι τὸ τελευταῖον, διὰ τὸ ὁποῖον λαμβάνονται ἤδη ἀποφάσεις. Δὲν ὠφελεῖ νὰ ἀναζητηθοῦν τὰ αἴτια τὰ ὁποῖα ἠμπόδισαν μέχρι τοῦδε τὸ στοιχειωδέστερον μέτρον ἀμύνης καὶ προστασίας τῶν μαχομένων. Καί, διὰ νὰ εἶναι κανεὶς δίκαιος, θὰ πρέπει νὰ παραδεχθῆ, ὅτι οἱ λόγοι ἀνάγονται περισσότερον εἰς ἐξωτερικοὺς παράγοντας. Ὠφελεῖ ὅμως νὰ σημειωθῆ, ὅτι ἔστω καὶ τώρα, ὁπότε ὁ ἀγὼν ἔχει εἰσέλθει εἰς τὴν ἀποφασιστικήν του φάσιν, ἡ ἐκκαθάρισις πρέπει νὰ γίνῃ μὲ σύστημα καὶ θετικότητα. Θὰ ἦτο, ἀληθῶς, ἀκατανόητον, ἐὰν ἐξακολουθῇ ὁ στρατὸς μὲν νὰ ἀγωνίζεται κατὰ μέτωπον καὶ νὰ δίδῃ τὸ αἷμα του, οἱ ἐχθροί του δὲ ἐλλοχεύοντες ὄπισθέν του, νὰ ἀναζητοῦν τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ τὸν πλήξουν ἐκ τῶν νώτων, ὕπουλα καὶ δολοφονικά. Ἂς σκεφθῇ αἴφνης κανεὶς ἂν θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ νίκη κατὰ τὸ 1940 ἂν ὑπῆρχον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μερικαὶ ἐχθρικαὶ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀφήνοντο ἀνενόχλητοι καὶ νὰ ἐνεργοῦν μὲ τὸ στιλέτον ἀνὰ χεῖρας.

*

ΤΟ ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑ

Δὲν ἀντελήφθημεν καμμίαν διεθνῆ ἀπήχησιν ἐκ τῆς ἐκκλήσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου διὰ τὴν τραγῳδίαν τῶν γυναικῶν τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου. Ἴσως τὸ γεγονός, ὅτι παντοῦ τῆς Εὐρώπης σαλεύει ὁ φόβος, ἴσως τὸ ὅτι ἡ ἀνησυχία εἶναι διάχυτος εἰς τὴν διεθνῆ ἀτμόσφαιραν, ἴσως ἀκόμη τὸ ὅτι ἡ κόπωσις, ποὺ προκαλοῦν τὰ ἐν ἐξελίξει δραματικὰ γεγονότα, ἔχει ἐπιφέρει ἕνα εἶδος ἀτονίας εἰς τὴν αἰσθηματικότητα τῶν ἀνθρώπων, ἴσως ὅλα αὐτὰ μαζὶ νὰ συνετέλεσαν, ὥστε σιγὴ ἀπαθείας νὰ ὑποδεχθῇ μίαν ἐπιβλητικὴν φωνήν, παλλομένην ἀπὸ πόνον καὶ ἀγανάκτησιν. Φοβούμεθα ὅτι δὲν θὰ ἔχει καλυτέραν τύχην μιὰ διαμαρτυρία τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸ παιδομάζωμα, τὸ ὁποῖον ἤδη ἔχουν θέσει εἰς ἐφαρμογὴν οἱ συμμορῖται. Ἐν τούτοις, ἀσχέτως ἀποτελέσματος ἡ διαμαρτυρία πρέπει νὰ γίνῃ. Καὶ μάλιστα ἔντονος ζωηρά, παραστατική. Διότι ἡ μέθοδος αὐτὴ ἀλλοιώσεως καὶ διακοπῆς τῆς φυλετικῆς συνεχείας εἶναι ἡ πλέον βάρβαρος καὶ ἐλλεεινὴ μόνον δὲ ἡ Μόσχα καὶ τὰ περιτρίμματα ποὺ στροβιλίζονται περὶ αὐτὴν ἦτο δυνατὸν νὰ τὴν διατάξουν. Ἐὰν οἱ ἀμέτρητοι ὀργανισμοὶ δικαιωμάτων ἀνθρώπου, προστασίας παιδιοῦ καὶ οἱ ὅμοιοί των, ποὺ μὲ ἀσυγκρατήτους τυμπανοκρουσίας αὐτοδιαφημίζονται, ἔχουν ὑπόστασιν, ἐὰν πράγματι, ὑπάρχουν, θὰ πρέπει νὰ δοκιμάσουν ἐντροπὴν διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῶν παιδιῶν, ποὺ ὁδηγοῦνται ἀσφαλῶς πρὸς τὸν θάνατον.

*

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Ὁ διεθνὴς ἔρανος διὰ τὸ παιδὶ πρέπει νὰ ἀποδώσῃ. Καὶ θὰ ἀποδώσῃ μόνον ἐὰν ὁ σκοπός, διὰ τὸν ὁποῖον ἐνεργεῖται καταστῇ κοινὴ συνείδησις. Ἡ ὑπόθεσις κάθε ἀνθρώπου. Μόνον αὐτὴ εἶναι ἡ ὀπτικὴ γωνία, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὀφείλει ἕκαστος νὰ ἴδῃ τὸν ἔρανον. Τὸ παιδὶ εἶναι τὸ τραγικώτερον θῦμα τοῦ πολέμου ποὺ διεκόπη καὶ τῆς δυστυχίας, ποὺ ἔχει παντοῦ ἁπλωθῆ. Ἡ βοήθεια πρὸς αὐτὸ ἀποτελεῖ καθῆκον ὑπέρτατον, καθῆκον χριστιανικόν, ἐθνικὸν καὶ πέραν αὐτῶν ἀνθρώπινον. Οὐδεὶς πισνεύομεν ἠμπορεῖ νὰ τὸ παραβλέψῃ χωρὶς τύψιν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ κ. ΣΟΦΟΥΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΜΑΡΣΑΛ

ΑΘΗΝΑΙ.— Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Σοφούλης ἀπηύθυνε πρὸς τὸν κ. Γκρίσγουωλντ ἐπιστολὴν διὰ τῆς ὁποίας τὸν εὐχαριστεῖ διὰ τὴν χθεσινήν του ἀνακοίνωσιν περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Ἀμερικανικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς τὸ Κογκρέσσον σχετικῶς μὲ τὴν νέαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα βοήθειαν. Ὁ κ. Σοφούλης παρακαλεῖ τὸν κ. Γκρίσγουωλντ νὰ διαβιβάσῃ τὰς θερμάς του εὐχαριστίας πρὸς τὸν κ. Μάρσαλ διὰ τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον αὐτοῦ καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

ΜΙΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΠΕΝΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΡΟΥΖΒΕΛΤ

"Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἄλλη δύναμις πλὴν τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας,,

Ὁλόκληρος ὁ κόσμος κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα ἠσχολήθη μὲ τὴν νέαν τραγῳδίαν τῆς Τσεχοσλοβακίας μὲ πρωταγωνιστὴν πάλιν τὸν πρόεδρον Μπένες. Πρὸ δέκα ἐτῶν, τὸ 1938, ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Τσεχοσλοβακίας κατελύθη ἀπὸ τὸν Χίτλερ καὶ ἡ πρᾶξις ἐκείνη ἀπετέλεσεν οὐσιαστικῶς τὴν ἀρχὴν τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Τσεχοσλοβακίας κατελύθη οὐσιαστικῶς διὰ δευτέραν φοράν. Καὶ εἰς τὰς δύο δραματικὰς αὐτὰς περιπτώσεις τὴν θέσιν τοῦ προέδρου κατεῖχεν ὁ κ. Μπένες, ἕνας ἐκ τῶν δύο δημιουργῶν τῆς Τσεχοσλοβακίας—πρὸ 30 ἐτῶν. Ὁ πρόεδρος Μπένες, μία ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας διεθνεῖς μορφὰς τῆς ἐποχῆς μας, ἀφηγεῖται εἰς τὸ κατωτέρω ἄρθρον του τὴν συνομιλίαν τὴν ὁποίαν εἶχε μὲ τὸν πρόεδρον Ροῦζβελτ τὴν παραμονὴν τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΜΠΕΝΕΣ

Εἶχα εἰς τὴν Οὐάσιγκτων μίαν μακρὰν συνομιλίαν μὲ τὸν Πρόεδρον Ροῦζβελτ τῆς 28ην Μαΐου 1939 — μίαν ἀπὸ τὰς σπουδαιοτέρας συνομιλίας μου ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Μονάχου. Ὁ Ροῦζβελτ μοῦ ἐφάνη ἕνας διορατικώτατος πολιτικός, ἐξαιρετικὰ καλὰ πληροφορημένος διὰ τὰ παγκόσμια καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὰ Εὐρωπαϊκὰ προβλήματα. Εἶχεν ἐπίσης ἐξαιρετικὰ καλὴν γνῶσιν τῶν ζητημάτων ποὺ ἀφοροῦν τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν. Ἰδιαιτέρως εἶχεν ἀναγνωρίσει ἀπὸ μακροῦ ὅτι ἦτο ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ εὑρεθῆ ἕνας εἰλικρινὴς τρόπος διὰ νὰ μετάσχῃ καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις εἰς τὴν παγκόσμιον πολιτικήν, ἂν ἠθέλαμε νὰ προχωρήσωμεν καὶ νὰ θέσωμεν τέρμα εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς δικτατορίας.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἦτο αὐστηρότατος ἔναντι τῆς Γαλλίας τοῦ Νταλαντιὲ καὶ τῆς Ἀγγλίας τοῦ Τσάμπερλαιν. Ἔβλεπε καθαρὰ διατὶ αἱ δύο αὐταὶ χῶραι εἶχον κηρυχθῆ ὑπὲρ μιᾶς πολιτικῆς κατευνασμοῦ καί, κατόπιν, ὑπὲρ τοῦ Μονάχου. Ἦτο ἀδιαλλάκτως ἐναντίον τῆς πολιτικῆς αὐτῆς.

Μὲ ἐδέχθη ἐγκαρδιώτατα ὡς πρόεδρον τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας, προσθέτων ὅτι δι' αὐτὸν τὸ Μόναχον δὲν ὑπῆρχε καὶ ὅτι δι' αὐτὸν ἤμην πάντοτε Πρόεδρος.

Ὡμιλήσαμε περὶ τοῦ Μονάχου. Ἔλεγεν ὅτι ἐπράξαμε καλὰ ποὺ δὲν ἀφέθημεν νὰ παρασυρθῶμεν εἰς πόλεμον ἀπὸ τὸν Χίτλερ τὸ 1938. Εἶχε τὴν γνώμην ὅτι, ὑπὸ τὰς συνθήκας ποὺ ἐπεκράτουν τότε, θὰ ὑπεφέραμε τρομερά.

Ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη δὲν ἤθελε νὰ μᾶς βοηθήσῃ, ἡ Ἀμερικὴ θὰ ἦτο ἀνίκανος νὰ μᾶς βοηθήσῃ καὶ ἂν ἀκόμη ἐπενέβαινεν ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις δὲν ἦτο καθόλου βέβαιος ποῦ θὰ κατέληγε τὸ πρᾶγμα μὲ τὴν ἐπικρατοῦσαν τότε διεθνῆ πολιτικὴν κατάστασιν. Οὔτε ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη, οὔτε ἡ Ἀμερικὴ ἦσαν τότε ἕτοιμαι πρὸς πόλεμον, οὔτε ἠθικῶς, οὔτε ὑλικῶς.

Ἀκριβῶς τὴν ἰδίαν γνώμην μοῦ ἐξέφρασαν ὀλίγον μετὰ τὴν ἐπιστροφήν μου εἰς τὴν Ἀγγλίαν οἱ κ.κ. Γκρήνγουντ καὶ Χέντερσον, οἱ ὁποῖοι δὲν ἦσαν τότε βέβαιοι ὅτι ἡ ἐν Εὐρώπῃ κατάστασις τὸ 1938 δὲν θὰ κατέληγε εἰς ἕνα Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον στρεφόμενον μόνον ἐναντίον τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ὁπωσδήποτε, κατὰ τὴν γνώμην των, ἡ Ἀγγλία δὲν ἦτο ἐσωτερικῶς ἡνωμένη καὶ ἑτοίμη νὰ δυνηθῆ νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον τῆς Γερμανίας τοῦ Χίτλερ.

Ὁ Ροῦζβελτ καὶ ὁ Μπένες συζητοῦν περὶ πολέμου

Κατόπιν ἦλθε τὸ δραματικώτερον μέρος τῆς συνομιλίας μου μὲ τὸν Ροῦζβελτ.

Μοῦ ἔθεσε τὸ ἐρώτημα: «Πέστε μου εἰλικρινῶς ποία εἶναι τώρα ἡ γνώμη σας περὶ τῆς πιθανῆς ἐξελίξεως τῆς πολιτικῆς καταστάσεως εἰς τὴν Εὐρώπην;»

«Πρέπει ν' ἀναμένωμεν πόλεμον εἰς τὴν Εὐρώπην ἐντὸς τοῦ ἔτους, ἀπήντησα. Κατὰ τὴν γνώμην μου, δύναται νὰ ἐκραγῆ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν μετὰ τὴν 15ην Ἰουλίου. Ὁ Χίτλερ κάμνει ἐντατικὰς προπαρασκευὰς διὰ τὸν πόλεμον καὶ θέλει τὸν πόλεμον».

Ὁ Ροῦζβελτ αἰτήνησε : «Οἱ στρατιωτικοί μου ἐμπειρογνώμονες ἀναμένουν τὸν πόλεμον ἀργότερα. Ὄχι πρὸ τοῦ τέλους τῆς συγκομιδῆς. Ἀλλὰ πῶς νομίζετε ὅτι θὰ τὸν ἀρχίσῃ τὸν πόλεμον ὁ Χίτλερ;»

—Μὲ ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Πολωνίας.

—Ποία θὰ εἶναι ἡ ἐξέλιξίς του;

—Ὁ πόλεμος μὲ τὴν Πολωνίαν θὰ εἶναι πολὺ γρήγορος, πραγματικὸς κεραυνοβόλος πόλεμος. Οἱ Γερμανοὶ θὰ εὑρίσκωνται εἰς τὴν Βαρσοβίαν ἐντὸς δύο ἑβδομάδων καὶ ὁλόκληρος ἡ Πολωνικὴ ἐκστρατεία δὲν θὰ διαρκέσῃ περισσότερον ἀπὸ ἓξ ἑβδομάδας».

Ὁ Πρόεδρος ἐξέφρασε τὴν ἔκπληξίν του διὰ τὴν ἀπαισιόδοξον γνώμην μου περὶ τῆς Πολωνικῆς δυνάμεως ἀντιστάσεως. Τοῦ ἀπήντησα ὅτι ἐγνώριζα τὴν πλήρη προπαρασκευὴν τῆς Γερμανικῆς δικτατορίας καὶ τὴν πλήρη ἀνικανότητα καὶ κενότητα τῆς Πολωνικῆς δικτατορίας.

ΡΟΥΖΒΕΛΤ: «Ποία νομίζετε ὅτι θὰ εἶναι ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις τῶν γεγονότων;»

ΜΠΕΝΕΣ: «Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία θὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐμποδίσουν τὴν πτῶσιν τῆς Πολωνίας, διότι δὲν εἶναι ἐπαρκῶς παρεσκευασμέναι. Τὸ Βέλγιον καὶ ἡ Ὀλλανδία καὶ πιθανῶς καὶ ἡ Ἑλβετία θὰ παρασυρθοῦν εἰς τὸν πόλεμον».

«Καὶ κατόπιν ;» ἠρώτησεν ὁ Πρόεδρος Ροῦζβελτ.

ΜΠΕΝΕΣ: «Πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι μετὰ τὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ τὴν Πολωνίαν, ὅλαι αἱ χῶραι τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, μέχρι τῆς Ἑλλάδος, θὰ πέσουν καὶ οὕτω ὁ Χίτλερ θὰ εὑρεθῆ ἀντιμέτωπος μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν. Ὁ πραγματικὸς σκοπός του εἶναι ἡ Οὐκρανία καὶ ἡ ἀπώθησις τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως πρὸς ἀνατολάς. Πιστεύω ἀκραδάντως ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ ἀντιταχθῆ εἰς αὐτό. Δὲν δύναμαι νὰ γνωρίζω τί θὰ κάμῃ ἡ Γαλλία. Ἐλπίζω ὅτι τελικῶς θὰ ἀντιτάξῃ καὶ αὐτὴ πραγματικὴν ἀντίστασιν».

ΡΟΥΖΒΕΛΤ: «Τί νομίζετε ὅτι θὰ κάμῃ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις;»

ΜΠΕΝΕΣ: «Ὁ πόλεμος μεταξὺ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ Γερμανίας εἶναι ἀναπόφευκτος, ἀργὰ ἢ γρήγορα. Αὐτὸ ὀφείλεται εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ Χίτλερ περὶ ἐθνικῶν συμφερόντων τῆς Γερμανίας καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἀνθρώπων ποὺ κατέχουν τὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν Γερμανίαν».

Εἰς μακρὰν συνομιλίαν περιέγραψα εἰς τὸν Ροῦζβελτ τὰς ἐντυπώσεις τὰς ὁποίας ἀπεκόμισα ἀπὸ τὴν Σοβ. Ἕνωσιν τὸ 1935. Τοῦ εἶπα τί εἶδα μόνος μου καὶ τί ἤκουσα ἀπὸ τοὺς στρατιωτικούς μας. Κατέληξα ἐκφράζων τὴν γνώμην ὅτι θὰ ἦτο μακρὸς πόλεμος, διεξαγόμενος μὲ πᾶν δυνατὸν μέσον καὶ τρομερὸς εἰς τὴν οὐσίαν του.

Τέλος ἐφθάσαμεν εἰς τὸ πλέον λεπτὸν ζήτημα: Τί θὰ ἔκαμναν αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι;

Ὅταν ὁ Πρόεδρος μοῦ ἐζήτησε τὴν γνώμην μου, τοῦ ἀπήντησα εἰλικρινῶς: «Νομίζω ὅτι, ὁπωσδήποτε, αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι θ' ἀναγκασθοῦν ἐπίσης νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν πόλεμον. Ἡ Εὐρώπη μόνη της δὲν δύναται νὰ νικήσῃ τὸν Χίτλερ καὶ ἂν δὲν κινηθοῦν ἐναντίον τοῦ Χιτλερισμοῦ, μὲ τὸν καιρὸν ὁ Χιτλερισμὸς θὰ κινηθῆ ἐναντίον των».

Εἶπα: «Δὲν δύναμαι νὰ λησμονήσω ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Χίτλερ καὶ τῶν περὶ αὐτόν, ὁ κόσμος ἀντιμετωπίζει πραγματικὰ μανιακοὺς χωρὶς λογικὴν καὶ ἱκανοὺς δι' ὅλα. Καὶ ἡ ἀποσύνθεσις τῶν Δυτικῶν Δημοκρατιῶν ἔχει προχωρήσει τόσον, ὥστε χωρὶς τὴν ἀμερικανικὴν βοήθειαν νὰ εἶναι ἀδύνατος ἡ προστασία τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ἐναντίον τῆς σημερινῆς Γερμανίας».

«Πῶς προβλέπετε αὐτὴν τὴν ἀμερικανικὴν βοήθειαν;» ἠρώτησε τελικῶς ὁ Ροῦζβελτ.

ΜΠΕΝΕΣ. «Ἡ Εὐρώπη τελικῶς θὰ ἔχει ἀνάγκην τῆς ἀπεράντου οἰκονομικῆς βοηθείας σας. Κατόπιν θὰ χρειασθῆ τὴν βιομηχανίαν σας, προμήθειαν ὅπλων καὶ πυρομαχικῶν, τροφίμων καί, ἀναμφιβόλως, τοῦ ναυτικοῦ σας. Δὲν δύναμαι νὰ εἴπω ἂν θὰ παραστῆ ἀνάγκη νὰ στείλετε στρατεύματα. Δὲν γνωρίζω. Ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ παραστῆ ἀνάγκη».

ΝΕΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ

Τὴν 6ην Μαΐου 1943, ὁ πρόεδρος Μπένες ἀνεχώρει πάλιν ἀπὸ τὸ Λονδῖνον διὰ τὰς Ἡν. Πολιτείας. Καὶ εἶχε νέαν συνομιλίαν μὲ τὸν πρόεδρον Ροῦζβελτ. Ἡ συνομιλία ἤρχισε μὲ τὸ ζήτημα τῆς Γαλλίας. Ὁ Ροῦζβελτ μοῦ εἶπεν τοὺς λόγους τῆς ἐπιφυλακτικότητός του ἔναντι τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκὼλ καὶ ἐξέφρασθη μᾶλλον ἀπαισιοδόξως διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γαλλικῆς Αὐτοκρατορίας.

Προσεπάθησα νὰ ὑπερασπισθῶ τὴν Γαλλίαν καὶ ἐτόνισα τὴν ἀνάγκην δι' ὅλους μας, ἀνεξαρτήτως τῶν διαφωνιῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Τσώρτσιλ μὲ τὸν Ντὲ Γκώλ, νὰ βοηθήσωμεν τὴν Γαλλίαν διὰ νὰ ὀρθοποδήσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ὁμάδα τῶν μαχομένων ἐθνῶν.

Εἶπα ὅτι ἦτο ἀνάγκη διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Εὐρώπης καὶ ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου νὰ ὑπάρξῃ ἐπὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἠπείρου, ἐκτὸς τῆς Σοβ. Ἑνώσεως, μία ἄλλη ἰσχυρὰ δημοκρατικὴ Δύναμις: ἡ Γαλλία.

EDUARD BENES

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΤΑΧΘΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Ἕνα βιβλίον τοῦ Ἐξάρχου Σόφιας ποὺ προκαλεῖ θύελλαν καὶ ἐπισύρει ἐναντίον τῆς Θρησκείας ἀπηνῆ διωγμόν

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Μάρτιος. (ἰδ. ὑπηρ.).— Κάτι συμβαίνει πάλιν μὲ τὴν Βουλγαρικὴν Ἐκκλησίαν: Ὁ Ἔξαρχος Σόφιας Στέφανος Ιος μετὰ τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Σολέσκου ἐξέδωσαν προσφάτως βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου». Εἰς τὴν προεισαγωγὴν τοῦ βιβλίου τούτου ἀναφέρεται ὅτι τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ἔχει ὡς σκοπὸν «νὰ βγάλῃ τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα μακρυὰ ἀπὸ τὰ ρεύματα καὶ τὰ πάθη ποὺ παρασύρουν, μακρυὰ ἀπὸ τὸν διαλεκτικὸ ματεριαλισμὸ καὶ τὸν ξερὸ ἀτομικισμὸ καὶ νὰ τὸ θέσῃ στοὺς διάπλατους ὁρίζοντας τῆς ἀληθείας».

Ἡ θύελλα ξέσπασε. Ἡ ἡμιεπίσημος Βουλγαρικὴ ἐφημερὶς «Νοβίνι» εἰς κύριον ἄρθρον τῆς στηλιτεύει τὴν προδοσίαν τοῦ Ἐξάρχου Σόφιας καὶ τὸν κατηγορεῖ ὅτι ἐνῷ μέχρι τοῦδε δι' ἐπισήμων ἐκκλησιαστικῶν διαταγῶν του ὑπεγράμμιζεν ὅτι «Ἡ Βουλγαρικὴ Ἐκκλησία ἵσταται παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς νέας Βουλγαρικῆς Δημοκρατίας», ἤδη κηρύσσει ἀπόψεις φανερὰ ἀντιδραστικὰς καὶ ἀντιπατριωτικομετωπικάς. «Τὸ βιβλίον τοῦ Ἐξάρχου, κραυγάζει ἡ «Νοβίνι», στρέφεται ἐναντίον τῆς περὶ τοῦ κόσμου ὑλιστικῆς ἀντιλήψεως καὶ ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ, διαψεύδει τοὺς Μάρξ, Λένιν Στάλιν καὶ Δημητρώφ, καὶ θεωρεῖ τὸν ὑλισμὸν ὡς οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχοντα μὲ τὴν πρόοδον καὶ τὸν ἐξευγενισμὸν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς». Καὶ καταλήγει τὸ ἡμιεπίσημον ὄργανον: «Ποιὸς ὑπέγραψε τὴν ἐγκριτικὴν ἀπόφασιν ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου τούτου; Ποιὸς ἔδωσε τὸ χαρτί; Τὸ βιβλίον αὐτὸ ἐξωθοῦν εἰς ἀντεθνικὴν δρᾶσιν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κυκλοφορῆ...»

Ἐπηκολούθησαν ἄμεσοι κυρώσεις. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Πληροφοριῶν παύεται καταργηθέντος καὶ τοῦ ὑπουργείου του. Τὸ βιβλίον γαντακώνεται καὶ ἡ Βουλγαρικὴ Ἐκκλησία τίθεται ὑπὸ ἐμφανῆ ἐπιτήρησιν ἐκ μέρους τῆς πολιτοφυλακῆς. Ἄραγε ὁ ἐρυθρὸς σατράπης νὰ σταματήσῃ ἕως ἐδῶ; Ἕνα ταξεῖδι τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ Πατριάρχου τῆς Μόσχας Ἀλεξίου, εἶχε κατορθώσει πρό τινος νὰ συμβιβάσῃ τὴν Βουλγαρικὴν ἐκκλησίαν μὲ τὸν ἐρυθροφασισμόν. Ἡ λύσις ἐδόθη διὰ μιᾶς δηλώσεως τοῦ Ἐξάρχου μόλις ἐπιστρέψαντος ἀπὸ τὴν Τσεχοσλοβακίαν, καθ' ἣν ἡ Βουλγαρικὴ Ἐκκλησία ἵσταται παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Βουλγαρικῆς δημοκρατίας.

Ἀλλὰ καὶ τὴν φορὰν ταύτην φαίνεται ὅτι θὰ ἐξοικονομηθοῦν τὰ πράγματα καὶ ὁ Ἔξαρχος Βουλγαρίας θὰ ἀποφύγῃ τὴν τύχην τοῦ Πετκώφ διὰ δύο λόγους: Πρῶτον διότι οἱ σημερινοὶ σφετερισταὶ τῆς ἐξουσίας φοβοῦνται τὸν ἀντίκτυπον τὸν ὁποῖον θὰ εἶχεν ἐπὶ τῶν Βουλγαρικῶν μαζῶν ἡ λῆψις τοιούτου ριζικοῦ μέτρου κατὰ τοῦ Παρακαθημένου τῆς Βουλγαρικῆς ἐκκλησίας καὶ δεύτερον διότι ὁ Πατριάρχης Μόσχας ἔχει ἀνάγκην τῆς παρουσίας καὶ τῆς ψήφου τοῦ Βουλγάρου Ἐξάρχου εἰς τὴν συγκαλουμένην ὑπ' αὐτοῦ ἐν Μόσχᾳ ψευδοπροσύνοδον.

Ἂς ρίψωμεν τώρα καὶ ἓν βλέμμα εἰς τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὴν διοίκησιν τῆς ἐρυθρᾶς Βουλγαρικῆς τυραννίας!

Θὰ στηριχθῶμεν εἰς τὰ στοιχεῖα ποὺ μᾶς δίδει αὐτὸς ὁ ἐπίσημος Βουλγαρικὸς τύπος: Τὸ περίφημον διετὲς οἰκονομικὸν σχέδιον φαίνεται ὅτι καρκινοβατεῖ. Αὐτὸς ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Στεφάνωφ εἰς τὴν εἰσηγητικήν του ἔκθεσιν κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ Βουλγαρικοῦ προϋπολογισμοῦ πρὸ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως ἀνεννώρισε ὅτι τὸ οἰκονομικὸν σχέδιον ἐπραγματοποιήθη μόνον κατὰ 61%. Ἡ ἐφημερὶς «Ραμποτνίτσεκο Ντέλο» τῆς 27ης Δεκεμβρίου ἐδημοσίευσεν ἄρθρον ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν περὶ συγκεντρώσεως τοῦ ἀραβοσίτου, ἐν τῷ ὁποίῳ τονίζει ὅτι πρὸς διατροφὴν τοῦ πληθυσμοῦ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Πατριωτικοῦ Μετώπου ἐξηναγκάσθη νὰ λάβῃ δραστικὰ μέτρα ἐναντίον τῶν χωρικῶν παραγωγέων, καθ' ὅσον ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὁλόκληρος ὁ λαὸς θ' ἀντιμετώπιζε τὴν περίπτωσιν πείνης. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον τονίζεται ὅτι τόσον οἱ χωρικοί, ὅσον καὶ τὰ ἐπιτόπια δημόσια ὄργανα, ἐπέδειξαν ἀσθενεστάτην δρᾶσιν, μὴ καταστάσης δυνατῆς τῆς συγκεντρώσεως οὔτε τοῦ ἐλαχίστου ποσοῦ τροφίμων τοῦ καθορισθέντος διὰ τῶν σχετικῶν διαταγῶν. Ἰδοὺ τὰ γεγονότα:

Διὰ τὸν δῆμον Ντεμπετὰκ—Καρνομπὰτ εἶχεν ὁρισθῆ ποσὸν συγκεντρώσεως πρὸς παράδοσιν 215 τόννοι ἀραβοσίτου, ἀντ' αὐτοῦ παρεδόθησαν μόνον 3 τόννοι. Εἰς τὴν πόλιν Ἰάμπολιν ὁ βοηθὸς δήμαρχος δὲν παρέδωσε τὸ ὁρισθὲν δι' αὐτὸν ποσὸν τροφίμων κατὰ δὲ τὴν γενομένην ὑπὸ τῆς πολιτοφυλακῆς ἔρευναν παρ' αὐτῷ, ἀνευρέθη ἀφθονία σιτηρῶν. Διὰ τὸ χωρίον Ζαγκόρτσι εἶχε καθορισθῆ ποσότης παραδόσεως 45 τόννων ἀραβοσίτου, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παρεδόθησαν μόνον 3 τόννοι. Διὰ τὸ χωρίον Ὀρὲς εἶχεν ὁρισθῆ ποσότης παραδόσεως 180 τόννων ἀραβοσίτου, οἱ χωρικοὶ ὅμως ἠρνήθησαν νὰ προβῶσιν εἰς τὴν συγκομιδήν, διότι τὸ καθορισθὲν ποσὸν ὑπερέβαινε τὰς παραγωγικάς των δυνάμεις. Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως Κώστωφ, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀποφασισμένη ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ συγκεντρώσῃ 300.000 τόννους ἀραβοσίτου καὶ πρὸς τοῦτο ἐφηρμόσθη ἀνήκουστος τρομοκρατία τῆς πολιτοφυλακῆς ἐναντίον τῶν χωρικῶν: ἔρευναι, συλλήψεις καὶ ἀποστολὴ εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως χιλιάδων χωρικῶν μὲ τὴν κατηγορίαν σαμποτάζ, προδοσίας καὶ συνωμοσίας. Ἐν τῷ μεταξὺ τελεταὶ καὶ διαδηλώσεις λαμβάνουν χώραν εἰς τοὺς Βουλγαρικοὺς λιμένας διὰ τὴν ἄφιξιν σιτοφορτίων ἐκ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως... Αὐτὰ τὰ φορτία μᾶς ὑπενθυμίζουν παρομοίας περιπτώσεις κατὰ τὸ 1943 ὅτε Βουλγαρικὰ σλέπια πλήρη Βουλγαρικῆς ὀρύζης ἐφορτώνοντο εἰς τὸν λιμένα τοῦ Βιδινίου καὶ ἐξεφορτώνοντο εἰς τὸν λιμένα τοῦ Λώμ, ὅπου ἐνεφανίζοντο ὡς ἀποστελλόμενα ἐκ Γερμανίας πρὸς διατροφὴν τοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ. Μήπως ἡ κωμῳδία ἐπαναλαμβάνεται;

Θέλετε τώρα μίαν μικρὰν εἰκόνα τῶν ἀτασθαλιῶν τῶν κομμουνιστικῶν ὀργάνων τῆς ἐξυγιανθείσης σήμερον Βουλγαρίας;

Τὸ ἡμιεπίσημον ὄργανον «Ὀτέτσεσβεν Φρόντ» τῆς 12ης Φεβρουαρίου μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἐκ γενομένου ἐλέγχου ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, διεπιστώθη ὅτι κατὰ τοὺς τελευταίους δώδεκα μῆνας ἐσημειώθησαν καταχρήσεις εἰς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας ὑπὸ κρατικῶν ὑπαλλήλων ἀνελθοῦσαι εἰς τὸ σεβαστὸν ποσὸν τῶν 361.024.951 λέβια. Εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων τοῦ Πατριωτικοῦ Μετώπου ἐδημοσιεύθη περίπτωσις ἀποσυνθέσεως δεκάδων χιλιάδων χιλιογράμμων σταφυλῶν, αἵτινες εἶχον συγκεντρωθῆ εἰς τὰ ψυγεῖα τοῦ κρατικοῦ ἐργοστασίου Βέγκλε—Ντεδθόκης, λόγῳ ἐγκληματικῆς ἀδιαφορίας τῶν ὑπαλλήλων. Δεκάδες χωρίων μὴ παραγωγικῶν παραπονοῦνται ὅτι ἐπὶ ὁλοκλήρους ἡμέρας παραμένουν νήστεις λόγῳ μὴ ἐγκαίρου λήψεως ἀλεύρων. Ὁ ἐλεγκτὴς τοῦ 5ου δημαρχιακοῦ τμήματος Σόφιας ἐπὶ τῶν διανομῶν συλλαμβάνεται ἐπὶ καταχρήσει 8.000 δελτίων ἄρτου τὰ ὁποῖα ἐπώλησεν εἰς τὴν μαύρην ἀγοράν. Εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας φάκελλοι ταξειδεύουν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς δωματίου εἰς τὸ ἄλλο καὶ διεξάγονται ἀλληλογραφίαι μεταξὺ δύο διευθυντῶν, τῶν ὁποίων τὰ γραφεῖα χωρίζονται μόνον ὑπό τινων δωματίων ἢ διαμερισμάτων. Καὶ καταλήγει τὸ ἡμιεπίσημον ὄργανον: «Ἐξαγοραὶ ὑπαλλήλων καὶ γενικὴ σπατάλη τοῦ δημοσίου χρήματος εἶναι γεγονότα, τὰ ὁποῖα καθημερινῶς λαμβάνουν χώραν καὶ ἐναντίον τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται σοβαρὰ καὶ ἐπίμονος ἐργασία».

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ τρομοκρατία ἐπεκτείνεται καθ' ὁλόκληρον τὴν χώραν μὲ ἰδιαιτέραν ἔντασιν εἰς τὰς περιφερείας Νευροκοπίου καὶ Σβέτι Βράτς.

Τὸ γνωστὸ τραγούδι τῆς συνωμοσίας κατὰ τοῦ καθεστῶτος συνεχίζεται εἰς τὸν αὐτὸν ρυθμόν. Σκηνοθετοῦνται δίκαι καὶ καταδικάζονται χωρικοὶ ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀνατροπῆς τοῦ καθεστῶτος.

Ἐν κατακλεῖδι θ' ἀναφέρωμεν ἓν λογοπαίγνιον τὸ ὁποῖον εἶναι πολὺ τῆς μόδας εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἀρκετὰ χαρακτηριστικὸν τῆς νοοτροπίας τῆς Βουλγαρικῆς κοινῆς γνώμης ἔναντι τοῦ ἐκεῖ σημερινοῦ σατραπικοῦ καθεστῶτος καὶ τὸ ὁποῖον παραλαμβάνομεν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «Μακεντόνσκα Τριμπούνα»:

«Οἱ δικτάτορες τῶν ἐρυθρῶν θρόνων τῶν Βαλκανίων εἶχον μετατρέψει εἰς πολιτικὴν συγκέντρωσιν θρησκευτικήν τινα τελετὴν ἐν Βουλγαρίᾳ. Κατὰ ταύτην μεταξὺ τῶν εἰκόνων Χερουβεὶμ καὶ σημαιῶν ὑπῆρχον καὶ φωτογραφίαι τῶν Στάλιν καὶ Δημητρώφ. Μία γραῖα μόλις παρετήρησε τὴν φωτογραφίαν τοῦ Στάλιν, ἠρώτησε τὸν παρακείμενον πολιτοφύλακα: Πές μου, παιδί μου, ὅλους τοὺς ἄλλους ἁγίους τοὺς γνωρίζω, ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ ἅγιος ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ βλέπω; Αὐτὸς εἶναι ὁ Στάλιν, γριοῦλα, ἀπήντησεν ὁ πολιτοφύλαξ, ποὺ μᾶς ἀπάλλαξε ἀπὸ τοὺς Γερμανούς. Ἡ γραῖα μόλις ἄκουσε αὐτὰ τὰ λόγια, ἔκαμε τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ καὶ ἄρχισε νὰ προσεύχεται: «Ν' ἁγιάσῃ τὸ ὄνομά σου, Στάλιν ποὺ μᾶς ἀπάλλαξες ἀπὸ τοὺς Γερμανούς, τώρα νὰ σοῦ δώσῃ ὁ Θεὸς ὑγείαν νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃς καὶ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς».

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΠΟΥ ΠΗΓΑΙΝΟΜΕΝ;

ΔΥΟ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ, ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Β'

Εἰς τὰς 22 Μαΐου 1946, κρίνων ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος ὑπεστήριξα ὅτι ἀπὸ τὰς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης, κατεδεικνύετο ὅτι μὴ ἔχουσα σαφῆ συνείδησιν τῆς ὀξύτητος τριῶν ἐκ τῶν κυρίων προβλημάτων τῆς στιγμῆς, οὐδὲ κατὰ συνέπειαν συγκεκριμμένον πρόγραμμα ἀντιμετωπίσεώς των, ἦτο βέβαιον ὅτι θὰ ἀποτύχῃ. Ἦσαν δὲ τὰ τρία αὐτὰ κύρια ζητήματα τὰ ἑξῆς: Πρῶτον τὸ πρόβλημα τῆς ἐθνικῆς μας ὁλοκληρώσεως. Δεύτερον τὸ πρόβλημα τῆς οἰκονομικῆς μας ἀνασυγκροτήσεως. Καὶ τρίτον τὸ μέγα ἐπίσης πρόβλημα τῆς κοινωνικῆς μας ἰσορροπίας.

Γύρω ἀπὸ τὴν παρέμβασιν μου ἐκείνην καὶ τὰς περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀληθεστάτας, ὡς ἀπεδείχθησαν προβλέψεις μου, προεκλήθη βαθὺς σάλος καὶ ἐλέχθησαν παράδοξα ἀληθῶς πράγματα. Οὕτω μεταξὺ ἄλλων ἠκούσθησαν, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Χέλμης καὶ ὁ τότε ὑφυπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ κ. Αἰλιανός, λέγοντες ὅτι τὰ πάντα πηγαίνουν καλὰ καὶ ὅτι τὸ ὕψος τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν θὰ πλησιάσῃ κἂν τὸ ἓν τρισεκατομμύριον (Πρακτικὰ τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τόμος Α' σελ. 68 καὶ 84). Τοῦτο ἐν τούτοις δὲν ἠμπόδισε τούτους νὰ καταθέσουν μετὰ 15 ἡμέρας, ἤτοι τὴν 7ην Ἰουνίου 1946, ἕνα εἶδος προϋπολογισμοῦ ἐμφανίζοντος ὕψος ἑνὸς τρισεκατομμυρίου ἑξακοσίων δισεκατομμυρίων, τὸν ὁποῖον καὶ ἐτροποποίησαν μετ' ὀλίγον, διὰ νὰ ἀνέλθῃ τελικῶς τὸ ὕψος του εἰς δραχμὰς δύο τρισεκατομμύρια! Λέγω δὲ ἕνα εἶδος προϋπολογισμοῦ διότι κυρίως εἰπεῖν δὲν ἐπρόκειτο περὶ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ περὶ καταγραφῆς στοιχειωδεστάτων μόνον κονδυλίων, ἐγκαταλειπόντων ἄνευ προβλέψεως ἀντιμετωπίσεως, οὐσιωδεστάτας λειτουργίας τοῦ Κράτους, χωρὶς καμμίαν πνοὴν καὶ καμμίαν σχεδὸν πρόνοιαν διὰ τὴν δημιουργίαν ἔργων ἀνασυγκροτήσεως, μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ἐπήρχετο καὶ ἡ ἀπορρόφησις τῆς ἀνεργείας καὶ ἡ βελτίωσις τῶν συγκοινωνιῶν καὶ ἡ ἀναζωογόνησις τῆς οἰκονομίας, χωρὶς τὴν ὁποίαν δὲν ἦτο δυνατὴ ἡ ἀποκατάστασις τῆς κοινωνικῆς ἰσορροπίας καὶ ἀφαίρεσις πολλῶν ἀπὸ τὰ αἴτια τῆς ὑποβοηθήσεως τοὐκατόπιν ἐξαπλωθέντος ἀνταρτικοῦ μιάσματος.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πολιτικῆς αὐτῆς τὸ βλέπομεν σήμερον. Μένομεν μὲ τὸν προϋπολογισμὸν ἀνὰ χεῖρας, μὲ δύο μάλιστα προϋπολογισμούς, διότι ἐν τῷ μεταξὺ κατετέθη ἀκόμη χειρότερος, μὲ ὕψος τριῶν τρισεκατομμυρίων ἑκατὸν δισεκατομμυρίων καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1947—48 μετὰς μὲ τὰς ἀδιορθώτους αἰσιοδόξους δηλώσεις καὶ μὲ διαλελυμένην τὴν οἰκονομίαν μας.

Ἀλλὰ δὲν θεραπευόμεθα. Ἐξακολουθοῦμεν νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν τὰ ἴδια τερατολογήματα καὶ νὰ μεγαλαυχοῦμεν δι' ἀνυπάρκτους ἐπιτυχίας. Εἰς τὰς 5 Φεβρουαρίου 1948, ὁ κ. Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ, ὑπεστήριξεν εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι ὅλα πηγαίνουν καλά, ὅτι δὲν ἔχομεν πληθωρισμόν, ὅτι τὸ νόμισμα μας εἶναι κατωχυρωμένον καὶ ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ ἐφαρμοζομένη καὶ σήμερον εἶναι ἡ καλυτέρα δυνατή. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι μετὰ μίαν ἑβδομάδα, ὁ ἴδιος Ὑπουργὸς ἀνεγνώρισεν ἐκεῖνα ποὺ ἀπὸ καιρὸν ὑπεστήριξα, ὅτι δηλαδὴ κυκλοφορίαν δὲν ἀποτελοῦν μόνον αἱ δραχμαί, ἀλλὰ καὶ αἱ κυκλοφοροῦσαι λίραι (βλ. «Παρὸν» Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου 1946 καὶ «Ἔθνος» 4 Δεκεμβρίου 1947 καὶ 6 Φεβρουαρίου 1948) καὶ ὅτι ἔχομεν, ἄκουσον ! πληθωρικὰ φαινόμενα ! Τοῦτο ὅμως δὲν μεταβάλει καθόλου τὰ πράγματα διότι καὶ ἡ αἰσιοδοξία τῶν ἁρμοδίων μένει ἡ ἰδία καὶ τίποτε δὲν γίνεται διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως.

Θὰ ἔπρεπε νὰ σταυροκοπηθῶμεν, διότι καὶ ἡμεῖς τὴν ἀτυχῆ αὐτὴν χώραν κατοικοῦμεν καὶ γνωρίζομεν τὰ πράγματα καὶ ἔχομεν ἀριθμοὺς καὶ κάμνομεν καὶ ἡμεῖς τοὺς λογαριασμούς μας καὶ λέγομεν ὅτι :

Τὸ κυκλοφοροῦν χαρτονόμισμα ὀκταπλασιάσθη κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν, τὸ δὲ ἐπίσης κυκλοφοροῦν νόμισμα εἶναι χρυσόν, ὑπερεδιπλασιάσθη. Ὅτι ὁ τιμάριθμος ἐδιπλασιάσθη. Ὅτι ἡ τιμὴ τῆς χρυσῆς λίρας ηὐξήθη κατὰ 55 %. Ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς ἀνοικτῆς παρεμβάσεως εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ χρυσοῦ, εἶχεν ὡς κύριον ἀποτέλεσμα τὴν ἐξάτμισιν τῶν ἀποθεμάτων μας, ἐκποιηθέντων εἰς δυσαναλόγως χαμηλὴν τιμήν, χωρὶς νὰ ἐπωφεληθῶμεν ποτὲ τῶν ἐποχιακῶν πτώσεων καὶ ν' ἀνακτήσωμεν οὕτω μικρὸν μέρος τῶν ζημιῶν μας. Ὅτι τέλος σήμερον εὑρισκόμεθα πανὶ μὲ πανὶ καὶ περιμένομεν ἑκάστοτε ἔναγχοι τὸ ἀεροπλάνον ποὺ κομίζει καὶ ἄλλας χρυσᾶς λίρας εἰς τὸν μινώταυρον τῆς ὁδοῦ Ἀριστείδου ! Ὡραία ἐπιτυχία ! καὶ ὡραιοτέρα ἐξασφάλισις αἰσιοδόξων ἐξελίξεων.

Πόσον ὁμοιάζουν αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ μὲ τὰς δηλώσεις τοῦ Μαΐου τοῦ 1946 ! Αἱ σημεριναὶ ὅμως δὲν πείθουν κανένα. Τοὐναντίον αὐταὶ πλέον προκαλοῦν τὸν πανικόν. Μόλις ἔγιναν αἱ αἰσιόδοξοι αὐταὶ δηλώσεις, ὁ χρυσὸς διάβολος ἐπήδησε μερικὰς μονάδας.

Δυστυχῶς συνεχίζομεν τὴν ἀτυχῆ πολιτικήν της τελευταίας διετίας. Δηλαδὴ — καὶ μὴ πρὸς οὐδένος τὸν κακοφανισμὸν — δὲν ἔχομεν καμμίαν πολιτικήν. Δὲν ἔχομεν δὲ — καὶ τοῦτο εἶναι ἐξ ἴσου ἐπιβλαβὲς — καὶ ἕναν ὑπεύθυνον διαχειριστὴν τῆς οἰκονομικῆς προσπαθείας μας. Ἕνα μόνον ἔχοντα τὴν τελευταίαν λέξιν ἁρμόδιον καὶ ὑπεύθυνον, ἀντιμετωπίζοντα μὲ σθένος τὰ ζητήματα καὶ μὴ συζητοῦντα καὶ ἀμφιταλαντευόμενον ἐπὶ ἕνα μῆνα, διὰ νὰ μὴ κάμῃ τελικῶς, διότι μέχρι σήμερον δὲν πήραμε τίποτα, ἕνα Νόμο ἐλέγχου τῶν πιστώσεων.

Οἱ σημερινοὶ Ὑπουργοὶ λέγουν μερικοί, ὅτι εἶναι καλοί. Μὲ αὐτοὺς ὅμως ἐφθάσαμεν ὅπου ἐφθάσαμεν. Μὲ αὐτοὺς ἔχομεν σήμερον παρὰ τὴν Ἀμερικανικὴν βοήθειαν καὶ παρ' ὅλους τοὺς λόγους καὶ ὅλα τὰ «ἔργα» ἄλυτα καὶ χειροτερευμένα καὶ τὰ τρία προβλήματα ποὺ ἀνεφέρθησαν. Ἂς ἀφίσωμεν τὸ χαμένο ζήτημα τῆς ἐθνικῆς μας ὁλοκληρώσεως. Ἂς σκεφθῶμεν μόνον περίφροντες τὰ δύο ἄλλα, τὸ οἰκονομικὸν καὶ τὸ κοινωνικόν. Χρειάζεται εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα ὁ ἕνας. Ἕνας ἄνθρωπος καὶ ἕνα πρόγραμμα. Χρειάζεται ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τονίζω ἀπὸ καιροῦ, δηλαδὴ ριζικὴ μεταβολὴ τῆς οἰκονομικῆς μας πολιτικῆς. Εἴμεθα μπροστὰ εἰς τὸν κρημνόν ! Ἡ ἐποχὴ τῶν κενῶν δηλώσεων παρῆλθεν.

ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΟΠΩΣ ΠΕΙΣΘΗ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΡΟΥΜΑΝ ΝΑ ΜΗ ΕΚΤΕΘΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Πιθανοὶ ὑποψήφιοι ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου Ντάγκλας ἢ ὁ γερουσιαστὴς Μπάρκλεϋ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ 2 Μαρτίου (Ἰδ. ὑπ.) Ἀπό τινος σημειοῦται ἐνταῦθα μία κίνησις μερικῶν ἰσχυρῶν δημοκρατικῶν παραγόντων, ἀποβλέπουσα εἰς τὸ νὰ πεισθῇ ὁ κ. Τροῦμαν καὶ μὴ θέσῃ ὑποψηφιότητα, κατὰ τὰς προεδρικὰς ἐκλογάς, προβληθῇ δὲ ἀντ' αὐτοῦ ἑτέρα προσωπικότης. Ἡ κίνησις αὕτη ἐμφανίζεται ἤδη λαμβάνουσα σημαντικὰς διαστάσεις. Ὑπὸ ἐγκύρων ὅμως κύκλων πιστεύεται, ὅτι ἡ προσπάθεια πρὸς ἀνάδειξιν ἄλλου ὑποψηφίου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναπτυχθῇ εὐρύτερον, διότι δὲν ἐμφανίζεται εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν καμμία προσωπικότης, συγκεντρώνουσα τὰ ἀπαραίτητα ἡγετικὰ προσόντα. Σχετικῶς ἀναφέρεται ὁ πρόεδρος τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου Ντάγκλας, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ θέσῃ ὑποψηφιότητα ἀντὶ τοῦ κ. Τροῦμαν ὡς καὶ ὁ γερουσιαστὴς Μπάρκλεϋ. Ὡς ἀντιπρόεδρος ἀναφέρεται ὁ κ. ΚλῶντΠέϊπερ Γενικῶς ὅμως ἀναγνωρίζεται, ὅτι μόνον ἐὰν θέλῃ ὁ κ. Τροῦμαν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναδειχθῇ ἄλλος ὑποψήφιος, διότι οὗτος διαθέτει σήμερον τὴν μεγαλυτέραν δύναμιν εἰς τὸ κόμμα.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ 2 Μαρτίου (Ἰδ. ὑπ.) Καθ' ἃ μεταδίδεται ἐκ Τόκιο, ὁ στρατηγὸς Μὰκ Ἄρθουρ προτιμᾷ νὰ μὴ ἀναμιχθῇ εἰς τὴν πολιτικὴν θεωρῶν ἀναγκαίαν τὴν παρουσίαν του εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολήν. Ἐν τούτοις πιστεύεται, ὅτι δὲν θὰ ἠρνεῖτο ἐὰν ὑπεδεικνύετο ὡς ὑποψήφιος κατὰ τὰς ἐκλογάς. Σημειωτέον, ὅτι ἡ ἰδέα ὑποψηφιότητος τοῦ Μὰκ Ἄρθουρ κερδίζει ἔδαφος, κυρίως μεταξὺ τῶν ρεπουμπλικάνων τῆς δεξιᾶς.

ΕΞ ΑΙΤΙΑΣ ΤΩΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΩΝ ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΠΛΗΘΩΡΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΤΕΨΗΦΙΣΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 2 Μαρτίου (Ἰδ. ὑπ.) Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ὑπέστη τὴν νύκτα εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ποιάν τινα ἀποτυχίαν. Γενομένης συζητήσεως περὶ τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῶν προσεχῶν συζητήσεων, ἡ Κυβέρνησις δὲν περιέλαβε εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τὰ νομοσχέδια περὶ τῶν ἀντιπληθωρικῶν μέτρων ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶχε ζητηθῆ ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν Ντεγκωλιστῶν νὰ λάβῃ χώραν συζήτησις. Κατόπιν τούτου ἐπροτάθη ἡ διεξαγωγὴ ψηφοφορίας τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα ἀπέβη: 302 ψῆφοι κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ 283 ὑπέρ.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΙΡΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

ΛΕΗΚ ΣΑΞΕΣ 2 Μαρτίου (Ἰδ. ὑπ.) Ὡς ἐδήλωσε σήμερον εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ὁ ἀμερικανὸς ἀντιπρόσωπος γερουσιαστὴς Γουόρεν Ὤστιν, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐξακολουθοῦν νὰ ὑποστηρίζουν τὸ σχέδιον περὶ διαιρέσεως τῆς Παλαιστίνης ὡς μίαν λύσιν τοῦ Παλαιστινιακοῦ προβλήματος. Ὁ Βρετανὸς ἀντιπρόσωπος Τζὼνς ἐδήλωσεν ἀκολούθως ὅτι ἡ κατάστασις ἐν Παλαιστίνῃ εἶναι πολὺ σοβαρὰ καὶ ὅτι πρόκειται νὰ καταστῇ περισσότερον τεταμένη μετὰ τὴν 15ην Μαΐου ὅτε αἱ Βρετανικαὶ ἀρχαὶ θὰ παραδώσουν τὴν διοίκησιν, ἐὰν μέχρι τότε τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας δὲν ἔχει λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα. ἔχει λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα.